Dinsdag 10 Augustus 1943 · DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3974

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Omsingeling Charkov gaande

Duitsers vluchten wanordelijk met achterlating reusachtige hoeveelheid materiaal.

Hevig bombardement op Mannheim - Ludwigshaven.

Salamaua, Villa, Ambon in Verre Oosten ondergaan grote luchtbestoking.

Overal Geallieerde vorderingen op Sicilië.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Te land.

„Langzame maar gestadige voortgang wordt gemaakt langs het gehele front. Grote afbraken, het woeste bergland en het ontbreken van wegen helpen de opmars vertragen. De vijand gebruikt elk middel om de onophoudelijke voortgang onzer strijdkrachten te stuiten. Het 8e leger maakte belangrijke voortgang en dringt op naar de berg Etna. De stad Bronte, op 15 kilometer van Randazzo, is thans in onze handen. Het 7e leger, bijgestaan door Marokkaanse Goums, trekt verder Oostwaarts. Er is contact gemaakt met de landingstroepen, welke gisteren in de rug van den vijand aan land kwamen.

De vijandelijke weerstand is nog verwoed. Niettemin wordt zijn positie dagelijks moeilijker."

Te water.

„Oostkust van Sicilië: Zijner Britse Majesteits schepen gaan voort het leger te steunen door den vijand in het kustgebied ten Noorden van Acireale te bestoken.

In de nacht van 7 op 8 Augustus bombardeerden torpedojagers wederom de kust- en spoorweg bij Taormina. Op 8 Augustus werden stellingen te Giarre Riposto alsook tussen deze plaats en Acireale gebombardeerd door een kruiser en torpedojagers. Mijnenvegers hebben het kanaal, dat naar Catania leidt, schoongeruimd.

Noordkust van Sicilië: In de nacht van 7 op 8 Augustus slaagde een amphibie-strijdmacht van het 7e leger er in troepen aan land te zetten in de rug van de vijandelijke stellingen nabij Terronuovo, op 40 kilometer ten Zuid-Westen van Kaap Orlando. Er werd geen verzet geboden bij de landing, doch later kwam men in aanraking met den vijand. Deze gecombineerde Noordamerikaanse operatie had de ogenblikkelijke terugtrekking van de vijandelijke strijdkrachten naar nieuwe linies tengevolge en het nemen van 1500 gevangenen. Zware eenheden der Noordamerikaanse vloot toefden in het gebied en boden met haar geschut steun aan de legertroepen."

In de lucht.

„De Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten zetten gisteren haar aanvallen voort op de vijandelijke verbindingswegen. Verkeers- en spoorbruggen in Zuid-Italië werden aangevallen door middelzware bommenwerpers met gevechts-escorte, terwijl zware bommenwerpers de kruispunten van wegen bij Messina bestookten. Motorvoertuigen en de wegen achter de vijandelijke linies werden aangevallen. Tijdens de dag onderhielden gevechtsbommenwerpers hun aanvallen op de vijandelijke scheepvaart voor de Siciliaanse kust. Zes kleine vaartuigen werden in de grond geboord en andere werden beschadigd. Patrouillevluchten werden uitgevoerd door onze jagers.

3 Vijandelijke vliegtuigen werden in de loop van de dag vernield en 1 in de nacht van 8 op 9 Augustus. 3 Onzer toestellen worden vermist." (Geallieerd Hoodkwartier in Noord-Afrika, (AP) 10.8.)

BELANGRIJKE SCHADE IN MANNHEIM.

Het DNB meldde „belangrijke schade" in Mannheim als gevolg van de aanval der Royal Airforce tijdens de afgelopen nacht. Het agentschap zeide: „De bevolking leed verliezen". Men beweerde, dat 13 vliegtuigen werden neergeschoten. (Londen, (AP) 10.8.)

AANVAL OP MANNHEIM - LUDWIGSHAVEN.

Het volgende communiqué werd door het Britse Ministerie van Luchtvaart uitgegeven:

„In de afgelopen nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando een hevige aanval gedaan op Mannheim-Ludwigshaven. Er werden grote branden gezien op beide oevers van de Rijn. Mosquito's bombardeerden doelen in het Ruhrgebied.

Vliegtuigen van het Gevechtscommando vielen de vijandelijke vliegvelden en spoorlijnen in Frankrijk en de Lage Landen aan. 2 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. 9 Bommenwerpers worden vermist."

De aanval van de nacht was de 57e op Mannheim-Ludwigshaven, tweelingsteden aan weerszijden van de Rijn. De vorige aanval werd gedaan op 16 April. Grote fabrieken in de stad vervaardigen tanks, motorvoertuigen, dieselmotoren en springstoffen. De stad is de grootste binnenhaven van Europa op één na: zij ontvangt grondstoffen uit het Ruhrgebied en het Rijnland, welke omweold zijn door de Geallieerde luchtvloot.

De toestellen van het Gevechtscommando, die boven België en Noord-Frankrijk binnendrongen, vernielden 2 vijandelijke vliegtuigen. Zij bombardeerden het vliegveld van Saint Dizer in Frankrijk, alsook spoorwegobjecten nabij Abbeville en andere punten. Boven België moest een Messerschmitt het afleggen in een wanhopig luchtgevecht met een der luchthelden van de R.A.F., die hiermede zijn 15e vliegtuig neerschoot. Het tweede vijandelijke toestel werd vernield te Evreux in Noord-Frankrijk door een Canadees gevechtsvliegtuig. (Londen, (AP) 10.8).

DE ONTWRICHTING IN DE ITALIAANSE STEDEN.

De inwoners van Milaan, Genua en Turijn waren heden nog laat bezig om in de puinhopen te graven, welke werden veroorzaakt door de Geallieerde luchtaanvallen, terwijl een onzijdige correspondent uit Rome meldde, dat de intensieve onderhandelingen blijkbaar nog in voortgang zijn. De nieuwsbladen van Turijn zeiden, dat de Geallieerde vliegtuigen tienduizenden brandbommen wierpen bij hun 22e aanval op de stad en dat grote wijken verwoest werden. In Genua zijn soldaten en burgers nog bezig met graven in de wrakstukken der vernielde appartementsgebouwen, aldus zeiden de nieuwsbladen van Genua. Het aantal slachtoffers is nog niet vastgesteld. In Milaan kwamen de dagbladen niet uit na de verschrikkelijke aanval, welke de stad in vlammen zette en zonder electrisch licht liet.

Met ingang van Maandag begint de verduistering in de Noorditaliaanse steden om 21.30 uur en in de Zuiditaliaanse steden om 21 uur. Een bericht aan de „Gazette de Lausanne", dat door den Italiaansen censor was doorgelaten, zeide, dat ongetwijfeld de diplomatieke activiteit in Rome voortduurt. Door de correspondentie van hun briefschrijvers in Portugal en Zwitserland gaven de Italiaanse bladen de ernst van de toestand van het land aan het volk te kennen. Verschillende Italiaanse nieuwsbladen speculeerden over de waarde van de overgave en de „Lavorno Italiano" zeide: „Alvorens Italië's situatie beter geschat worde, is er niets anders op dan de oorlog voort te zetten". De „Popolo di Roma" zeide, dat de Italiaanse capitulatie slechts een „onbeduidend" voordeel zou geven aan de Engelsen en Noordamerikanen, aangezien daardoor slechts een deel van Italië zal worden bezet, omdat de rest in Duitse handen zal blijven."

Uit Génève bevestigde het Zwitserse agentschap, dat de Duitsers de Italiaanse troepen in Zuid-Frankrijk vervangen. Heden namen zij stellingen in te Aix les Bains. De „Popolo di Roma" beschuldigde den Engelsen ervan de Italiaans-Duitse betrekkingen te „vergiftigen" (Bern, (AP) 9.8).

RUSSISCH OFFENSIEF ROLT VOORT.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het snel rollende Sovjet-offensief nam in tempo toe, terwijl de Russische troepen het meest Westelijke punt namen en passeerden, dat zij in hun winter-offensief hadden bereikt. Er woeden gevechten langs een breed front, dat zich uitstrekt van 20 tot 50 kilometer ten Westen van Charkov. Een andere colonne nadert de stad uit het Noorden en is er nog slechts 20 kilometer vandaan. Een derde rukt naar de nijverheidsstad op na te zijn overgestoken naar de Westelijke oever van de Noordelijke Donets en bevindt zich thans binnen 40 kilometer van het grote centrum in de Oekraïne.

De Russen verklaarden, dat de situatie in het Noorden weinig verschilt. Hier legde het Rode leger reeds éénderde af van de 120 kilometer lange weg naar Bryansk.

Bij de opmars naar Charkov werden meer dan honderd plaatsen genomen. Er zijn tekenen, dat de Duitse strijdkrachten zich enigszins wanordelijk terugtrekken, aangezien het Russische bericht melding maakte van de verovering van 212 tanks, 139 kanonnen, 96 mortieren, 323 machinegeweren, 618 vrachtauto's, 30 radiozenders, 11 opslagplaatsen van munitie, 315 geladen spoorwegwagens en 500 paardenkarren.

Onder de belangrijke steden, die veroverd werden in de Charkov-sector, behoren de stad Trostoyanets, Slatino op 20 kilometer ten Noorden van de stad en Nikotovka op 50 kilometer ten Noord-Westen ervan.

De snelheid van de Russische opmars naar Charkov bood een reusachtige bedreiging voor duizenden nazietroepen, welke de basis bezetten, om omsingeld te worden. De Russische luchtmacht vloog achter de linies en bestookte de Duitse spoorwegverbindingen, waarvan het garnizoen gebruik zou moeten maken ingeval van een terugtrekking. Het Russische leger hamerde gestadig op de spoorwegen in de opmars naar Bryansk, waar de Russische luchtmacht het spoorwegknooppunt Unecha ten Zuid-Westen van Bryansk bombardeerde in een klaarblijkelijke poging om de aanvoerlinie te verpletteren. De Duitsers bieden verzet aan de opmars, maar moeten voor hun hardnekkige pogingen duur betalen in manschappen. In de gevechten verloor de 253e divisie voetvolk — volgens verklaring van nazie-gevangenen — 50% van haar sterkte en de Russen zeiden, dat de Duitse verliezen meer dan 3500 man bedroegen (Moskou, (AP) 10.8).

TOEKOMST JOEGOSLAVIË?

In het Joegoslavische cabinet te Londen hebben de Croatische leden vragen gesteld dat een overeenkomst getroffen wierd voor de toekomstige structuur van Joegoslavië. De moeilijkheden zijn zo hoog gelopen, dat Premier Milos Trifunovitsj wel eens zou kunnen aftreden. De ministers zijn sedert Zaterdag in bespreking over de door de Croaten gedane vragen en volgens verkregen inlichtingen zou nog geen voldoening schenkend antwoord verkregen zijn. Hiermede in verband zou staan het uitstel om de zetel der Joegoslavische regering te verleggen naar Caïro, waarover vorige maand sprake was. De ministers besloten reeds tot deze stap teneinde dichter bij huis te zijn, wanneer de beslissing zal vallen en de militaire actie ter bevrijding van de Balkan ingezet wordt. Zijne Majesteit, Peter II, Koning van Joegoslavië, heeft ook plannen naar Caïro te vertrekken. Alleen een staathuishoudkundige commissie, het Joegoslavische Rode Kruis en wat ambtenaren van het departement dat betrokken zal zijn bij de besprekingen ter vredesconferentie zouden in Londen blijven.

Bovengenoemde Trifunovitsj, die op 27 Juni jl. een nieuw cabinet vormde, behoort tot de radicale partij, de grootste partij van Joegoslavië (Londen, (AP) 10.8).

Het nieuws van vandaag.

„Lof en heerlijkheid zijn voor Gods aanschijn, heiligheid en luister in Gods heiligdom" weerklonk vanmorgen het kerkgezang temidden van de ruïnen van San Lorenzo. Want vandaag is het St. Laurentio's feest en het altaar is, zoals Zijne Heiligheid zelf mededeelde, onbeschadigd gebleven, zodat zelfs in deze omstandigheden het jaarlijks feest kon doorgaan en het psalmgezang zou kunnen getuigen, dat geen oorlogstuig in staat zal zijn iets van de heiligheid en luister aan Gods heiligdommen te ontnemen.

Klonk het gezang in Rome's kerk, ook elders werd zijn naam groot gemaakt: St. Laurentius is ook Patroon van Rotterdam, waar zijn eigenlijke grote kerk te midden van de woestenij der vernieling staat en waar zijn feest helaas reeds sedert lang niet meer gevierd wordt. Maar de Rotterdammers hebben aan de Nieuwe Haven een nieuwe patroonskerk voor hun stad gesticht en ook temidden van de puinhopen dezer door het vuur beproefde stad heeft men Gods lof bezongen — ook nu. En op Curaçao, waar men zich maar weinig aantrekt van de oorlogsgruwel, die onze eigen land- en volksgenoten kwelt, heeft men misschien verzuimd te bidden: Heilige Laurentius, spaar uw volk — red Rotterdam.

De woede van 's Britsen Konings luchtmacht wordt intussen verder ontketend boven het met vrees bevangen vijandelijke land. Mannheim-Ludwigshaven, Europa's grootste binnenhaven op één na en zetel van grote Duitse fabrieken aan weerszijden van de Rijn, werd in de afgelopen nacht hevig bestookt. Berlijn geeft belangrijke schade toe in Mannheim en doet verder het bekende refrein volgen, dat de bevolking verliezen leed.

In Milaan, Turijn en Genua was men gisteravond laat nog bezig met graven in de puinhopen, die door de bommen van de Raf werden opgeworpen. Resultaat van de laatste aanval is geweest, dat de steden in Noord-Italië thans om 21.30 uur verduisterd worden — dat is ongeveer bij het donker worden.

De Sovjets zitten de nazies nog steeds achterna rond Ruslands grote nijverheidsstad Charkov en verder naar het Noorden langs de spoorlijn Orel — Bryansk. Uit de berichten omtrent grote quantiteiten wapenmateriaal, die door de nazies in hun terugtrekking werden achtergelaten, blijkt, dat de terugtocht zich ontwikkelt tot een wanhopige vlucht. De Russen zitten nu reeds ten Westen, Noord-Westen, ten Oosten en Zuid-Oosten van Charkov, zodat nog slechts een betrekkelijk klein deel van de omsingelingsring rond de stad gesloten moet worden.

Op Sicilië is Bronte veroverd, een stad op 15 kilometer van het belangrijke verdedigingscentrum Randazzo. Montgomery's achtste leger maakte vooral grote voortgang en dringt op tegen de Etna. Langs de Noordkust wisten de Noordamerikanen verder te komen in de richting van Messina na een landing in de rug van den vijand. waarbij 1500 gevangenen werden gemaakt.

De Italiaanse situatie is uitwendig onveranderd gebleven, maar inwendig broeit zij voort, hetgeen o.a. tot uiting kwam door het aftreden van den Minister van Binnenlandse Zaken Bruno Fornscari. Hij werd vervangen door Senator Umberto Ricci.

In het Verre Oosten worden voorbereidingen getroffen ter voortzetting van de Geallieerde opmars naar Rabaul. Hevige bombardementen zijn gedaan op Salamaua, Vila en het Nederlandse Ambon.

Sicilië's historie in vogelvlucht

De invasie der Saracenen duurde 114 jaren

Stadsnamen dateren uit Phoenicische tijd

PETRUS EN PAULUS PREEKTEN ER

Het aantal katholieken valt samen met dat der bevolking, nl. 4.500.000, waarvan een groot gedeelte geëvacueerd was voor de invasie. De Kerk hier dateert reeds van de tijd der apostelen Petrus en Paulus; zij is verdeeld in vier kerkelijke provincies, behalve nog het Aartsbisdom van Catania, het Bisdom Acireale en Piana degli Albanesi, en de Praelatura Nullius van Santa Lucia del Melas, welke alle rechtstreeks onder de Heilige Stoel staan.

De Provincie van Messina heeft suffragaan-bisdommen in Liapari, Nicosia en Patti. De Provincie van Monreala in Agrigento en Caltanisetta. De Provincie van Palermo in Cafalù, Mazara del Valla en Trapani. De Provincie van Syracuse in Caltagirone, Noto en Piazza Armerina.

Oude martelaren van Sicilië zijn de Heilige Agatha en Euplusat Catania, de Heilige Lucius en Marcianus te Syracuse. Zoals reeds gemeld is bij het delven van schuilkelders een nog geheel onbekend systeem van catacomben ontdekt geworden.

Het bombardement van 13 Juni — dus lang voor de invasie — heeft de kathedraal en 18 kerken in Messina in puin gelegd.

De bevolking is alle eeuwen door van tijd tot tijd gedund door uitbarstingen van de altijd met sneeuw bedekte Etna, door pest en hongersnood. Verder door oorlogen, want Phoeniciërs, Grieken, Romeinen, Vandalen, Saracenen en Noormannen hebben het om beurten geïnvadeerd en gebrandschat. Het eiland heeft talloze vormen van bestuur gehad en heeft bij verschillende landen, o. a. bij Spanje gehoord.

Bij Sicilië's Noordpunt Mylae is de eerste grote zeeslag uit de ons bekende geschiedenis geleverd door de Romeinen, die hier in 260 voor Christus' wonnen en daardoor aan de afloop van de eerste Punische oorlog een wending gaven. Joseph Buonaparte en Murat zochten heerschappij in Napels in het begin der 19e eeuw en de Napolitaanse koninklijke familie zocht toen toevlucht op Sicilië waarbij ze beschermd werd door de Britse vloot.

De Grieken begonnen reeds 735 voor Christus' met de kolonisatie van het eiland, maar ten tijde van de Trojaanse oorlog woonden er al Grieken. De namen van de steden aan de kust zijn practisch alle van Phoenicische oorsprong, thans natuurlijk veritaliaanst. Gela werd door de Cretenzers gekoloniseerd. Tweespalt onder de Griekse kolonisten werd gesticht door de Karthagers, vooral Hamilcar en Hannibal. Ook sedert de Romeinen het eiland verlatijnst hebben is de Griekse inslag gebleven — tot op heden.

St. Paulus heeft 3 dagen oponthoud gehad in Syracuse, zoals Johannes Chrysostomus verhaalt. Catania, Messina, Palermo, Girgenti en Taormina zijn gekerstend door de Prinsen der Apostelen Petrus en Paulus. In de 2e helft van de 2e eeuw was Sicilië een van de bloeiendste delen der kerk. Pantaenus, de beroemde leermeester van St. Clemens van Alexandrië, was een Siciliaan. Ten tijde van de invallen der Turken, telde Sicilië 17 bisdommen, alle onderworpen aan Rome rechtstreeks. St. Hilarion in eigen persoon heeft het monnikendom op Sicilië ingevoerd: het kwam er tot bloei door de monniken, die uit Noord-Afrika vluchtten toen de Arabieren daar hun veroveringstochten hielden.

St. Gregorius de Grote is stichter van 6 beroemde kloosters van Sicilië, o.a. van St. Hermes te Palermo. Toen nog wat later de vluchtende monniken van Palestina, Syrië en Egypte ook naar Sicilië kwamen werd het Latijn er nogmaals vervangen door het Grieks. Zelfs is Sicilië een tijdlang los gemaakt van de rechtstreekse jurisdictie van Rome.

In de 11e eeuw heeft Leo IX Cardinaal Humbertus tot bisschop op Sicilië aangesteld, daarmede inbreuk makende op de gegeven rechten. Zoals bekend is deze benoeming een van de aanleidingen geweest van het betreurenswaardige grote Griekse schisma van 1054, dat helaas nog niet hersteld is.

Laat in de 11e eeuw hebben de Noormannen het eiland bevrijd van de Saraceense overheersing, maar toch toegestaan dat de Islam godsdienstvrijheid genoot. Toen werden diocesen van Latijns-Gallicaanse ritus opgericht, maar daar er geen modus vivendi te vinden was tussen de Heilige Stoel en de koningen der Noormannen was er voortdurend krakeel. Deze moeilijkheden bleven voortduren. Tenslotte werd het eiland in 1713 aan Amadeus van Savoye gegeven, die — dit terloops — zich het recht beweerde te bezitten om te ontslaan van aan den Paus voorbehouden censuren. In 1862 landden Garibaldi's „Duizend" op het eiland en veroverden het voor Victor Emmanuel II. Sedertdien is de kerkelijke situatie er geheel gereorganiseerd, waarbij enkele oude zetels hersteld werden.

De Sicilianen hebben altijd ernaar gestreefd souvereiniteit te bezitten en een eigen vrijmachtig bewind. De vijanden hebben altijd kunnen profiteren van inwendige moeilijkheden. Toch hebben de Saracenen 114 jaren moeten vechten om de verovering des eilands te voltooien. De Noormannen hadden 30 jaren nodig om het terug te veroveren (Washington, ncwc, 10.8.)

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Radio-Algiers van de Verbonden Volken deelde mede, dat de laatste phase van de Siciliaanse strijd in zicht is.** De Geallieerde troepen maken voortgang langs de Oostelijk-Noordelijke kusten. Het Britse achtste leger is nu 12 kilometer ten Noorden van Catania.

— De Helleense patriotten hebben een brug opgeblazen aan de belangrijke spoorlijn Athene — Thessaloniki.

— De secretaris van de Marine Frank Knox verklaarde, dat het **„krankzinnig optimisme is te geloven, dat de oorlog dit jaar zal eindigen"** en hij voegde er nog aan toe, dat zulk een optimisme in genen dele nuttig is. De burgerbevolking, zo besloot hij, moet zich voorbereiden op een lange en harde strijd.

— Tijdens de verduistering in Rome in de eerste dagen van Augustus gebeurde het, dat de secretaris van het Turkse gezantschap het bevel van de Italiaanse politie om met zijn auto te stoppen, niet hoorde. Hierop vuurde de politie drie schoten af, waardoor de vrouw van den secretaris dodelijk in de rug werd getroffen. De Italiaanse regering heeft zich inmiddels gehaast der Turkse regering haar verontschuldigingen aan te bieden. Het lijk werd met een speciaal vliegtuig naar Ankara overgebracht.

BEGROTING 1943.

Aan het „Memorie van Antwoord" van de „1e aanvullende tevens heringerichte begroting voor het dienstjaar 1943" ontlenen wij de volgende Algemene Beschouwingen:

Erkentelijk is de Gouverneur voor de lof, welke wel tot uitdrukking werd gebracht naar aanleiding van de herinrichting der begroting.

Ten aanzien van de opmerking van een der leden, dat het hem speet, dat, voor wat de personeelsbezetting betreft, niet altijd de tegenwoordige toestand is weergegeven, moge hij opmerken, dat het geen gebruik en onder de tegenwoordige omstandigheden ook welhaast ondoenlijk is, alle zich in de loop van een begrotingsjaar voordoende personeelsmutaties in aanvullende begrotingen te verwerken.

De Gouverneur over een sluitende Begroting.

Dat inkomsten en uitgaven van de begroting niet kloppen, is zelfs in normale landen in oorlogstijd een gewoon verschijnsel; dat dit het geval is in een klein deel van de Nederlandse Staat, dat plotseling zijn gehele huishouding zag verstoord en op eigen gebied in eens voor nooit gekende uitgaven werd gesteld, is al evenmin onbegrijpelijk. Boekhoudkundigen mogen het niet elegant vinden, met de innerlijke financiële sterkte noch met momentele welvaren hebben deze cijfers iets van doen. Indien het de bedoeling van de Staten mocht zijn ook in de huidige abnormale omstandigheden de jaarlijkse ontvangsten en uitgaven in evenwicht te houden, kan de Gouverneur slechts zeggen, dat hij, ofschoon hij dit evenwicht bereikt heeft, niet kan beloven, dat dit blijvend zal geschieden. In zulk een sluitende begroting ziet hij trouwens niet altijd het summum van wijs beleid bij beheer van openbare middelen, ofschoon het hem met name uit politiek oogpunt gezien een eis van doelmatigheid lijkt.

De Gouverneur heeft geen financiële „principes", in zoveel financieel beheer voor hem een der taken van openbaar bestuur is: het beheer wordt door de omstandigheden bepaald; het is voor hem — puur financieel en los van de anders noodzakelijke inmenging van het Opperbestuur gezien — een loutere vraag van doelmatigheid of men moet streven naar een jaarlijks sluitend budget, of men leent of belasting heft, of deze dingen gelijkelijk doet.

Het welvaren van de gemeenschap is het doel van bestuur; de financiering van dit welvaren is een middel; dat middel wordt op allerlei wijzen toegepast. De grootste verscheidenheid in budgetpolitiek, in leenpolitiek en belastingpolitiek gaat met allerhand gradatie van publiek welvaren samen. Men kan met even goede en kwade kansen zware en matige belastingen, ruime en zuinige leningpolitiek, zware en lichte openbare schulden verdedigen. Het hangt allemaal maar af van de concrete omstandigheden, waarin een gemeenschap verkeert en van de wijze, waarop de openbare gelden worden besteed. Men kan daarbij lange vertogen houden over „productieve" en „niet-productieve" uitgaven. Zo heten militaire uitgaven niet-productief, totdat bezetting met uitplundering ons leren, dat een defensie-apparaat toch nog voordeliger, dus productiever is.

Men kan betogen, dat lenen voor woningbouw risquante kansen heeft. Dat niet-lenen geen beleggingsmogelijkheid betekent, dus „onproductief" geld, dat het tot spenderen aan consumptieve goederen prikkelt, dat niemand weet, of er op een later tijdstip wel een ruime geldmarkt zal zijn, dat evenmin kan worden voorzien of een hoe de waarde van het geld kan veranderen, zijn ook waarheden, welke overweging verdienen.

De Volkshuisvesting eist voorziening.

Op twee punten zijn de Staten en de Gouverneur het eens: de volkshuisvesting eist voorziening en er is nu geld.

Als bezwaar wordt geopperd: maar er is gebrek aan arbeidskrachten en materiaal. Dit was den Gouverneur niet onbekend. Maar ook hij ziet geen kans, om zo aan het bouwen te slaan. Daarvoor is — de Gouverneur beaamt het volkomen — een plan nodig. In het plan behoort aan huizen gedacht en aan straten en aan pleinen en aan bomen en aan riolering en aan waterleiding en aan verlichting en aan transport en aan scholen en sommige openbare gebouwen. Er is grondaankoop nodig en krotopruiming, terwijl ook aan kinderspeeltuinen dient gedacht en wat ontspanningsgelegenheid buitenaf dient overwogen.

De Gouverneur bekent: daar is wel iets van gereed, maar niet alles. Keulen en Aken zijn evenmin gebouwd op een dag als met name in oorlogstijd de beschikbare ambtenaren zich uitsluitend kunnen wijden aan de vernieuwing van Willem- en Oranjestad. Maar de bedoeling is, nu geld te reserveren, te doen, wat mogelijk is en voort te varen te gelegener tijd. Duidelijk is, dat de Gouverneur in deze gedachtengang er volstrekt geen bezwaar tegen heeft, de vorm van financiering nader in overleg met de Staten te bepalen. Ofschoon hij bezwaren tegen fondsvorming heeft, daar deze naar zijn mening de neiging heeft de begrotingspolitiek ingewikkeld te maken, is zijn boven afgelegde belijdenis omtrent financiële politiek de aanwijzing voor zijn overtuiging, dat hem volkomen onverschillig is of de gelden, welke hij door lening voor woningbouw wil verkrijgen, op de begroting of in een fonds ondergebracht worden. Zijn welbekend streven zoveel mogelijk in gemeen overleg te handelen, staat er borg voor, dat aan geen uitvoering van grote plannen wordt begonnen, zonder dat de Staten daarover zich vooraf zullen kunnen uitspreken. **Aangezien de Staten blijkbaar niet afwijzend staan tegenover fondsvorming voor woningbouw, heeft hij de opbrengst der lening voor dat doel bestemd.**

De Gouverneur wil te deze nog zeggen, dat, zo de Staten de gevraagde gelden weigeren, hij ernstig betwijfelt, of binnen afzienbare tijd iets terecht komt van de ook door het Opperbestuur gewenste verbetering der volkshuisvesting en wat er mede samenhangt. Voor de voorgestelde belastingverhogingen valt oppervlakkig wel iets te zeggen; bij nadenken is er meer tegen; daarom sloeg de Gouverneur de weg der lening in. Hij hoopt, dat de Staten hem op die weg zullen willen volgen.

De autobusdienst.

De organisatie van de autobusdienst vond plaats overeenkomstig de adviezen van de Vervoercommissie. Deze commissie bestaande uit personen uit zeer verschillende kringen van de maatschappij, was van oordeel, dat particulier kapitaal zich voor dit bedrijf niet zou interesseren. Zij adviseerde in grote meerderheid tot oprichting van een Gouvernements bedrijf.

Gedurende de eerste vier maanden van de exploitatie is nu gebleken, dat dit bedrijf in zijn tegenwoordige vorm ook in financieel opzicht gunstiger resultaten geeft dan deze commissie blijkbaar verwachtte. Verschillende omstandigheden werken daartoe, waarvan de Gouverneur de volgende noemt:

1) de eerste bussen zijn goedkoop verkregen en vergen in de eerste tijd betrekkelijk weinig onderhoud;

2) Benzinedistributie en bandenschaarste bevorderen het busverkeer in sterke mate;

3) De algemene bedrijvigheid brengt een grote vervoerbehoefte mede;

4) De exploitatie wordt thans beheerst door de lijn om het Schottegat met een nog weinig intensieve dienst;

5) Er zijn tot dusverre nog zeer weinig kosten voor kantoor en garage gemaakt.

Hiertegenover staat, dat de nog bestelde bussen veel duurder zullen zijn, dat de buitengewone omstandigheden niet blijvend zijn, dat het bedrijf geleidelijk met minder lonende lijnen zal moeten worden uitgebreid en dat de bouw van een garage met werkplaats dringend noodzakelijk is.

De bezwaren tegen overheidsbedrijven.

De bezwaren, welke tegen overheidsbedrijven worden aangevoerd, zijn den Gouverneur bekend. Hij moet echter erkennen, dat zij hem in Nederland niet zijn opgevallen bij de Staatsmijnen, de Posterijen of de droogmaking der Zuiderzee. Hij heeft ook niet de indruk, dat de gemeenschap op Curaçao niet gebaat is met de nieuwe busdienst. Hij denkt er niet aan, deze dienst in particuliere handen over te leveren; wel is hij gaarne bereid deze dienst tot een gemengd bedrijf te maken, waarin particulieren zich financieel kunnen interesseren en waarbij met name chauffeurs van de zogenaamde kleine bussen en voor indienstreding èn voor het nemen van aandelen de voorrang zullen hebben. Zien deze chauffeurs kans als geordende bedrijfsgemeenschap op te treden, dan heeft de Gouverneur geen overwegend bezwaar op goedgekeurde dienstvoorwaarden hun als zodanig deel te geven aan het vervoer. Hij kan echter geen verantwoordelijkheid nemen voor verkeer van „wilde" bussen, noch een verkeersorganisatie bouwen op incidentele behoeften als bruiloften, begrafenissen en dergelijke.

De Directie van het autobusbedrijf op Aruba verklaart, dat dit bedrijf voorheen nimmer winst, doch meestal verlies opleverde. Eerst sedert de aanwezigheid van Noordamerikaanse troepen is daar wijziging in gekomen. Zij heeft het bedrijf, naar zij verder verklaart, slechts doorgezet, omdat zij het in het belang der bevolking niet op mocht geven.

Aruba ging voor.

De Gouverneur wijst de mening, als zou hij terzake slechts aan Curaçao gedacht hebben, met nadruk van de hand. Twee leden der Curaçaose missie zijn er met veel moeite in geslaagd, in de Verenigde Staten van Noord-Amerika nog zes bussen te kopen; de eerste keuze is daarbij aan de directie van het bedrijf in Aruba gelaten, terwijl aan de N.P.C. verzocht is, deze bij de verzending vóór te laten gaan. Bij een nieuwe, onlangs ingekomen aanbieding is wederom eerst in Aruba gevraagd, hoeveel bussen men daar van deze bestelling wenste te kopen. Ten slotte is kort geleden, toen op Aruba bedrijfsmoeilijkheden werden ondervonden, de enige reservebus van Curaçao derwaarts gezonden. De directie van dat bedrijf erkende dan ook onlangs nog „volkomen fair" te zijn behandeld.

De oorlog beheerst bijkans alle dingen.

Tot zijn leedwezen kon de Gouverneur zowel op Aruba als Curaçao, bij gebrek aan materiaal, niet zo snel opschieten als hij wenste. Niet zijn goede wil, maar de oorlog beheerst tot dusver de materiaal-aanvoer. De oorlog maakt de begroting onzeker; de onzekerheid beïnvloedt zowel uitgaven als inkomsten, gelijk het Voorlopig Verslag terecht constateert. Het lijkt den Gouverneur het best, deze onzekerheid gelaten te dragen en wanneer de gelegenheid daar is, bij te breien, wat bijgebreid moet worden. Dit geldt voor kleine en voor grote dingen. Zo'n groot ding is bijvoorbeeld de latere vereffening van financieringen tussen de Staatsdelen onderling, die weer samenhangt met wat ons Koninkrijk met andere Mogendheden zal hebben te vereffenen. Hij gelooft intussen aan het woord zijnde leden, dat de inkomsten ruimer geraamd kunnen worden en deed dit.

Met belangstelling nam de Gouverneur kennis van de mening, „dat een ernstig streven naar bezuiniging resultaat zou opleveren". Terloops merkt hij op, dat de algemeen gemachtigde van de Algemene Rekenkamer, die nog onlangs dit Staatsdeel voor toezicht werkzaamheden bezocht en voor wiens toewijding en practische adviezen hij hier gaarne zijn dank betuigt, er ten sterkste bij hem op aandrong, het ambtsbestuur verantwoord zijn voor een blijvende goede gang van zaken.

Over het financieel beheer.

Gelijk de Gouverneur reeds eerder verklaarde, heeft hij geen bezwaar tegen nog verdere toezicht medewerking der Staten ten aanzien van het financiële beheer, voorzover deze constitutioneel mogelijk en doelmatig is.

Bij den Gouverneur rijst, in verband met de wens der afdelingen over te gaan tot de instelling van een lichaam als een Commissie voor de Rijksuitgaven uit de Tweede Kamer der Staten Generaal de vraag, hoe de Staten zich dit wel gedacht hebben: moet een uitgave gedaan ingevolge een gouvernementsbeschikking, achteraf worden goedgekeurd door de commissie, of mag de Gouverneur zijn machtiging eerst geven, nadat de Commissie tevoren haar fiat er aan gegeven heeft?

Bij deze zaak dient niet uit het oog te worden verloren, dat thans, en dit is van zeer groot belang, het toezicht door de Rekenkamer hier ter plaatse geschiedt. Dit toezicht wordt dezerzijds voldoende geacht.

Uitgewekenen van Jamaica.

Tot op heden heeft het Gouvernement vier Nederlandse uitgewekenen van Jamaica in dienst genomen en als volgt te werk gesteld:

één ter Gouvernements-Secretarie op een salaris van ƒ 390,— per maand en ƒ60,— duurtebijslag;

één bij het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken op een salaris van ƒ 342,— per maand en ƒ 73,— duurtebijslag, verantwoord ten laste van artikel 90201;

twee bij het onderwijs (A.M.S.) met een salaris van ƒ 440,— per maand en een duurtebijslag van ƒ 62,—, verantwoord ten laste van artikel 50101.

Progressie in Inkomstenbelasting.

Tegenover verdere doorvoering van de progressie in de inkomstenbelasting staat de Gouverneur in beginsel niet afwijzend. Doorvoering van een progressie in de winstbelasting wordt, omdat deze een zakelijke belasting is, ontoelaatbaar geoordeeld. Mocht verhoging van de inkomsten uit de winstbelasting noodzakelijk worden, dan zal deze slechts verkregen kunnen worden of door het tarief te verhogen of door een zg. sur-tax te heffen, zoals o.m. ook in de Verenigde Staten van Noord-Amerika plaats heeft.

De aankoop van twee zeilschepen.

Door biezondere omstandigheden was het Gouvernement in de gelegenheid om een tweetal zeilschepen van de Venezolaanse regering kopen. Deze beide schoeners werden geheel en al bestemd voor de voedselvoorziening der Bovenwindse Eilanden en werden te St. Maarten gestationneerd. De schoener „Ester Anita", welke oorspronkelijk door het Gouvernement werd aangekocht, werd daarna aan een Curaçaoënaar verkocht onder beding, dat hij voor 60% van de laadruimte voor de voedselvoorziening voor Curaçao moest varen. Hij is momenteel in de vaart op Sto. Domingo. De totale onkosten, welke met deze schoeners-transactie werden gemaakt, bedragen ƒ 54.143,95, waarvan een van ƒ 46.988,35 werd verantwoord op artikel 198 (Onvoorziene Uitgaven) en ƒ 7.155,60 op artikel 194 der begroting 1943. Aangezien schoeners moeilijk te kopen of te huren zijn en de vrachtprijzen daardoor zeer hoog, kan het uitgegeven bedrag voor deze regeling voordelig worden geacht. De bemanning is zo lang op Curaçao gebleven, omdat er geen scheepsgelegenheid was (motorschepen mochten geen passagiers vervoeren), terwijl pogingen om een groot aantal personen per vliegtuig terug te sturen faalden.

De kans was zeer groot, dat de bemanning weken, zo niet maanden, op Trinidad zou moeten vertoeven, alvorens verbinding met Antigua te verkrijgen. Nadat het Venezolaanse Gouvernement toestemming had verleend tot overdracht van de schoeners „Bella Aurora" en „Ana Irene", werd deze bemanning op genoemde schoeners tewerkgesteld en vertrok tenslotte met de „Bella Aurora" naar St. Maarten.

WERELDNIEUWS

ST. DOMINICUS WAS KLEIN VAN GESTALTE.

162.5 cm.

Ter gelegenheid van de overbrenging van het gebeente van St. Dominicus naar een gewelf onder een kerk te Bologna ter bescherming tegen luchtaanvallen, heeft men de stoffelijke resten met X-stralen onderzocht. Hieruit bleek, dat St. Dominicus slechts 5 voet 5 inches (162,5 cm.) lang was, dus zeer klein van gestalte. Sedert 1383 was het stoffelijk overschot niet meer onderzocht. Het gebeente bleek nog geheel intact te zijn. Ook bleek, dat St. Dominicus zeer lange handen en vingers heeft gehad. St. Dominicus is in 1221 gestorven (Londen, ncwc, 10.8).

PRESIDENT PARAGUAY EREDOCTOR.

Generaal Higinio Morinigo, president van Paraguay, is door de Fordham-universiteit te New York, onderscheiden met een eredoctoraan in het Recht.

In zijn toespraak zeide de President, dat de volken van Europa geen begrip hebben van gemeenschappelijke toekomst en dat zij in Amerika het „schouwspel van geestelijke en politieke eenheid konden zien" (New York, ncwc, 9.8).

DE KATHOLIEKEN IN DE VERENIGDE STATEN.

Een van de duidelijk uitgesproken stromingen in de Verenigde Staten is de sterke toeneming van het aantal leden van de Kerken in het algemeen.

In 1942 traden niet minder dan 2.826.135 nieuwe leden toe. Indien wij de Noordamerikaanse cijfers bijvoorbeeld met die van Nederland vergelijken, dan is het aantal Kerkelijk georganiseerden gering. Het bedraagt voor alle Kerkgenootschappen slechts 50.3%.

De R. K. Kerk staat bovenaan met 18.976 parochies met 22.945.297 gelovigen, daarop volgen de Methodisten met 42.206 plaatselijke organisaties met 6.630.424 leden. Het aantal leden van Joodse gemeenschappen bedraagt 4.641.184. De Orthodoxe Kerken hebben 1.100.000 leden.

In totaal bestaan er 256 kerkelijke gemeenschappen met tezamen 67.327.719 leden.

Het is interessant te vermelden dat de R.K. Kerk in vergelijking met de andere kerken het sterkste vooruitgaat en onder de jongeren veel sterker vertegenwoordigd is dan enig ander Kerkgenootschap.

Er zijn bijvoorbeeld vele legerafdelingen waarbij het percentage Katholieken niet minder dan 30% bedraagt. Dit cijfer geeft aanleiding tot de ook overigens niet ongemotiveerde veronderstelling, dat het werkelijke aantal Katholieken dan de statistieken uitwijzen.

Het kerkbezoek van de R. K. soldaten is zelfs beter dan het overigens zeer bevredigende bezoek van de kerken in de V.S. New York.

GEBOORTECIJFER IN ENGELAND BLIJFT DALEN.

De Hertog van Devonshire heeft in het Hogerhuis erop gewezen, dat het geboortecijfer in Groot-Brittannië alsmaar blijft dalen. Als het nog enige tijd zo door gaat, zal er geen overschot meer zijn, aldus de Hertog, die tevens wees op het hoge geboortecijfer van Québec in Canada (Londen, ncwc, 10.8).

HUWELIJK EN ECHTSCHEIDING

De verhouding tussen het aantal huwelijken en het aantal echtscheidingen in Los Angeles County is 25:57, m.a.w. er zijn meer dan 2 echtscheidingen op elke huwelijkssluiting (Los Angeles, 10.8).

„COMMUNISME IN COSTA RICA IS VERDWENEN".

Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mons. Victor Sanabria, Aartsbisschop van San Jose, schreef een artikel in Diario La Tribuna, waarin Hij verklaarde, dat het Communisme in Costa Rica verdwenen is. De Aartsbisschop deelt mede, dat het Hoogwaardig Episcopaat van Costa Rica geen bezwaren heeft tegen het lidmaatschap van de politieke partij Vanguardia Popular.

Op 13 Juni jongstleden werd door het Politiek Bureau van de Communistische Partij Costa Rica besloten tot ontbinding van de communistische partij en de stichting van een nieuwe, bovengenoemde Vanguardia Popular. De gekozen voorzitter, Dr. Manuel Mora Valverde (voordien secretaris van de Communistische Partij) richtte hierop een brief aan den Aartsbisschop, waarin hij den kerkvoogd van een en ander op de hoogte bracht er bij vragende of het lidmaatschap voor de nieuwe partij ook voor katholieken toegelaten zou zijn. Dr. Valverde zeide, dat hij van mening was, dat het gehele volk zich moest verenigen tegen de as.

In zijn antwoord merkte de Aartsbisschop op, dat het nieuwe partijprogram door Hem en zijn medebisschoppen was onderzocht en dat het inderdaad heel anders is dan het communistische. De grondbeginselen welke voor den katholiek richtsnoer moeten zijn, worden er in bewaard, zij het slechts in negatieve zin. Op zichzelf is er dus geen verbod mogelijk voor het lid worden van de partij, want als Aartsbisschop kan Hij slechts verbieden wat tegen de Goddelijke en kerkelijke wetten ingaat, waarvan hier inderdaad geen sprake is (San José, ncwc, 10.8).

BUITENLANDSE NIEUWTJES.

— Generaal Montgomery verklaarde, dat de dagen van de Nazies op Sicilië geteld zijn.

— Het Witte Huis maakte bekend, dat President Franklin D. Roosevelt van een korte vacantie uit Canada terugkeerde. Hij vertoefde op de Noordelijke oever van het meer Huron.

— De Ambassadeur van de Verenigde Staten van Noord-Amerika in Rusland, Admiraal William Standley, bracht per vliegtuig een vierdaags bezoek aan de oorlogsfabrieken in de Oeral. De Ambassadeur verklaarde zijn grote tevredenheid en genoegen over wat hij gezien heeft. Standley is een der weinige vreemdelingen, die de fabrieken in de Oeral mocht bezichtigen. En der bezochte plaatsen was Sverdlovsk.

— De Ambassadeur van de Verenigde Staten van Venezuela in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Escalante, bracht een bezoek aan onderstaatssecretaris Benjamin Sumner Welles. Zij bespraken samen staathuishoudkundige zaken betrekking hebbende op het wederkerig welzijn van beide landen.

Curaçao.

SOEUR THÉONILLE VIERT FEEST.

Donderdag, 12 Augustus, zal het 25 jaar geleden zijn, dat de zo sympathieke Soeur Marie Théonille van het Sint Martinusgesticht haar kloostergeloften aflegde in de Congregatie van de Zusters van Roosendaal.

Soeur M. Théonille werd geboren te Bonaire op 12 Februari 1896. Haar wereldse naam is Reginalda Belin Marchena. Op 24 Mei 1916 vertrok zij naar Nederland, waar zij twee jaar later geprofest werd. In de Augustusmaand van het jaar 1920 keerde zij op Curaçao terug en begon haar onafgebroken arbeid in de scholen te Pietermaai, Santa Maria, Santa Familia en het Sint Martinusgesticht. Reeds 13 jaren werkt zij nu op het Sint Martinusgesticht tot zegen van de Curaçaose jeugd.

12 Augustus is een jubeldag voor deze trouwe Zuster, die haar roeping volgde en daardoor ontzaggelijk veel goeds deed. Maar velen zullen met Soeur M. Théonille mede feest vieren en haar komen gelukwensen, waartoe gelegenheid bestaat Donderdag as. van 11 tot 12 uur in het Sint Martinusgesticht.

FRATER MARIA LUCIUS 50 JAAR FRATER.

Aanstaande Zondag, op het feest van Maria-ten-Hemelopneming zal het 50 jaar geleden zijn, dat Frater Maria Lucius zijn intrede deed in de Congregatie der Fraters van O. L. Vrouw, Moeder van Barmhartigheid.

In die 50 jaar heeft deze Jubilaris op heel wat plaatsen gewoond. In Nederland werkte hij aan de opvoeding van de opkomende jeugd in de pensionaten van Oss, Reusel en St. Michielsgestel (Huize Ruwenberg). Nadat zijn Oversten hem in December 1914 naar Curaçao gezonden hadden, werd hij in 1919 benoemd tot Overste der Fraters op Aruba.

Van 1926 tot 1932 was Frater Lucius Directeur der Fraters en Hoofd der school op Bonaire en van 1938 tot 1941 was hij belast met de leiding van het instituut „Scherpenheuvel".

Overal waar Frater Lucius kwam, won hij de achting en de sympathie van zijn omgeving door zijn werkzaamheid en blijmoedigheid. Deze twee deugden en een onverstoorbare gelijkmoedigheid maakten de Jubilaris tot een puik opvoeder en een goed onderwijzer. Waar Frater Lucius de leiding had, op school of pensionaat, heerste orde en opgewektheid.

Ruim twee jaar geleden verliet Frater Lucius het actieve leven, daartoe genoodzaakt door zijn gezondheidstoestand.

Het St. Thomascollege, waar de Jubilaris sedert Augustus 1941 verblijft, zal as. Maandag 16 Augustus het Gouden Kloosterfeest in huiselijke kring vieren. Voor belangstellenden is er op Zondag 15 Augustus van 16.30 tot 18.00 uur gelegenheid om Frater Lucius te feliciteren.

DR. AARS NAAR COLOMBIA.

Dr. Aars gaat niet naar de Verenigde Staten, zoals wij gisteren helaas abusievelijk vermeldden, doch naar Colombia. Onze wensen zijn er nog hartelijker om!

ATHLETIEK.

Uitslagen Athletiek-ontmoeting Curaçao — Jamaica van Zondag 8 Augustus jl.:

10.000 Meter: Grant (J) 36.2.8 min.; Webb (C) 36.49.4 min.; Coffie (C) 39.54.4 min.

100 Meter: La Beach (J) 10.2 sec.; L. Brown (J) 10.3 sec.; A. Brown (J) 10.4 sec.

800 Meter: A. S. Dujon (J) 2.0.8 min. Marsch (J) 2.2.2 min.; Webb (C) 2.8.8 min.

Kogelstoten: Adriana (C) 11.97 m.; Fuller (J) 11.94 m.; Ernest (Am.) 11.84 m.

400 Meter: Marsch (J) 51.8 sec.; Schoop (C) 53.2 sec.; Dopwell (C) 55 sec.

Speerwerpen: L. Brown (J) 47.74 m. Rover (C) 47.31 m.; Ernest (Am.) 43.68 m.

Hoogspringen: Brown (J) 1.84 m.; Vos (C) 1.75 m.; Labast (C) 1.70 m.; Rover (C) 1.70 m.

200 Meter: L. Brown (J) 22.3 sec.; La Beach (J) 22.4 sec.; Denny (C) 24.2 sec.

Discuswerpen: Fuller (J) 33.60 m.; Ernest (Am.) 33.31 m.; Royer (C) 32.80 m.

Olympische Estafette: Jamaica 3.45.4 min.; Villa Maria 3.59 min.; Caribe 4.12.4 min.

Verspringen: L. Brown (J) 6.68½ m.; La Beach (J) 6.56 m.; A. Brown (J) 6.41 m.

4 x 100 Meter Estafette: Jamaica 43.6 sec.; Villa Maria 45.6 sec.

„LAAT-IE-FIJN ZIJN".

Hedenavond geeft de Militaire Cabaret Club een cabaret-avond in het theater Roxy. De uitvoering van deze cabaret-avond is mogelijk gemaakt door de Dienst van Ontwikkeling en Ontspanning, die onder de leiding van Luitenant ter Zee 2e klasse K. M. R. J. de Goederen zulk een activiteit ontplooit.

De regie van deze voorstelling berust bij den Heer D. de Jong. Ontwerp en uitvoering décors zijn van de Heren H. den Boestert en C. Bakker. Conferencier is Luitenant ter Zee 2e klasse P. van Noort. Overigens werken nog vele Dames en Heren mede. De Politie-harmonie onder Anthonie Dimmendaal is er natuurlijk ook bij. Volgens het programma belooft het een prettige avond te worden. De voorstelling van „Laat-ie-fijn zijn" begint om 20 uur.

RETRAITE OP HET SINT MARTINUSGESTICHT.

Dezer dagen geeft Pater Philippus Offermans O.P. een retraite in het Sint Martinusgesticht voor 80 onderwijzeressen.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.:** Zondag as. zullen er grote athletiek-wedstrijden plaats hebben op het K.S.C.-terrein voor de Junioren en A-klassers. De athletische jongelui zullen tonen, dat zij niet van vandaag of gisteren zijn. Zij zullen trachten om alle records te verbeteren.

Zaterdag as. grote korfbalwedstrijd. Finale tussen **Bito en Cito** voor het kampioenschap 1943. Deze wedstrijd zal een aanvang nemen om ongeveer 16 uur.

APOSTOLAAT TER ZEE.

Maandverslag over Juli 1943.

Het R.K. Zeemanshuis aan de Klipstraat 49—53 bood gastvrijheid en huiselijkheid aan 3680 zeelieden der Verenigde Volken. Het hotel herbergde 46 zeelieden als logeergasten met een totaal van 502 logeerdagen. Deze mannen waren van de navolgende naties: België, Groot-Britannië en Ierland, Nederland, Verenigde Staten van Noord-Amerika en Zweden. Gedurende de afgelopen maand werden twee biljartavonden en een kaartavond georganiseerd. Met assistentie van de dienst van O & O werd een smalfilmavond gegeven. Op het doopfeest van H.K.H. Prinses Margriet Francisca werd een gezellige avond gehouden, terwijl er namens de zeelieden een felicitatietelegram aan het Koninklijk Echtpaar werd verzonden. De bibliotheek leende vijf boekenkisten uit en verstrekte een zeshonderdtal tijdschriften aan zeevarenden. Van enige particulieren werden nog collecties boeken ontvangen.

NEDERLAND.

DRIE AANSLAGEN IN NEDERLAND.

Dezer dagen meldden wij, dat een N.S.B.-er, genaamd „Van der Walle", was doodgeschoten. De naam was verkeerd verstaan. De man heette Anthonius van der Waals. Ook meldden wij, dat een N.S.B.-postbode uit Emst was doodgeschoten. Thans blijkt, dat diens naam Braakman was. Een derde N.S.B.-er, die (binnen vier dagen) werd doodgeschoten, was Pieter Kessels, die leider van de N.S.B. in de Limburgse Gemeente Meiel was. Kessels, die van huis uit katholiek was, werd in ongewijde grond begraven. Later liet de Marchant et D'Ansembourg Kessels lijk opgraven en vervolgens werd hij met N.S.B.-bombarie, en in aanwezigheid van Anton Mussert en andere N.S.B.-functionnarissen, in Venlo ter aarde besteld.

Deze drie aanslagen vonden midden Juli plaats.

STATENLID BOS VERSCHUUR IN „BEWARING".

Uit „De West":

„Het Gouvernements Advertentie Blad van heden bevat de volgende bekendmaking, ondertekend door den gouvernementssecretaris:

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van art. 65 van het Kiesreglement 1937 (G.B. No. 153) wordt door ondergetekende, op last van den Gouverneur, bekend gemaakt dat het lidmaatschap der Staten van het Statenlid B.W.H. Bos Verschuur, wegens zijne inbewaringstelling, krachtens artikel 38 van de Regeling van 13 Mei 1940 (G.B. No. 42) met betrekking tot de gevolgen van de staat van oorlog of van beleg, op 30 Juli 1943, ingevolge artikel 78 lid 3, 3o, jo artt. 72b en 70b van de Surinaamse Staatsregeling, is vervallen en dat mitsdien de door hem tot nu toe ingenomen plaats in de Staten is opengevallen.

Uit bovenstaande bekendmaking blijkt, dat het Gouvernement de opvatting heeft, dat de heer Bos Verschuur rechtens van zijn vrijheid is beroofd en daar door automatisch zijn lidmaatschap van de Staten vervallen is.

De Staten hadden nog geen gelegenheid zich omtrent deze zaak uit te spreken. Vermoedelijk zal daartoe gelegenheid bestaan in de openbare zitting [bedoeld is natuurlijk vergadering — Red. Amigoe], die (aanvankelijk bepaald op gisteren) nader bepaald is op Donderdagavond as. half acht."

ARTSEN KRIJGEN HOGE BOETE.

De Duitsers kondigen aan, dat zij den Amsterdamsen artsen een gezamenlijke hoge boete zullen opleggen naar aanleiding van hun houding ten opzichte van de nazie-artsenkamer.

BOMBARDEMENTEN OP AMBON.

Vannacht hebben bommenwerpers met Nederlandse bemanningen 36 ton bommen op Ambon in Nederlands Indië laten vallen.

Geweldige branden en ontploffingen waren het gevolg. Nederlanders bombardeerden eveneens het dorp Alilit (Tanimbar) en Duela op de Keieilanden.

STEEDS ERGER.

Een nieuw decreet van Seyss Inquart bepaalt dat werkgevers geen arbeiders in dienst mogen nemen, die volgens hun leeftijd in aanmerking komen voor gedwongen arbeid in Duitsland, tenzij daarvoor speciale toestemming door het departement van sociale zaken of de Arbeidsbureaux is verleend. Arbeiders die voor werk in Duitsland worden opgeroepen moeten onmiddellijk worden ontslagen en een lijst met hun namen moet onmiddellijk aan de arbeidsbeurs worden toegezonden. Overtreding van dit decreet is strafbaar met vijftien jaar dwangarbeid en in zeer ernstige gevallen zelfs met levenslange gevangenisstraf of doodstraf.

VLUCHT IN DE KUNST.

Duitsers kopen allerlei moderne en oude kunst op als belegging. Gehele verzamelingen worden in Nederland voor geweldige prijzen opgekocht. Naar verluidt gaat het meest naar Hermann Goering. In Nederlandse kranten verschijnen geregeld advertenties van Dr. Hans Rudolph 2035 Lutzow Ufer, Berlijn, die bereid is alles wat los en vast is, op te kopen.

WEER MINDER.

Het rantsoen kunstmeststoffen is in Nederland wederom aanmerkelijk verlaagd: nitrogeen met vijftig procent, potas met twintig procent.

HET VATICAAN HELPT.

De Japanse regering heeft toegestaan dat het Vaticaan als bemiddelaar optreedt voor hulpverlening aan burger-gevangenen in Nederlands Oost-Indië, Malakka en de Philippijnen.

IETS NIEUWS......

Het Nederlandse Landbouwfront heeft te Hoofddorp een militaire oefenschool voor...... landbouwers, die naar Oost-Europa gaan, geopend. Dit vanwege „de bolsjewistische bedreiging achter het front". Het aantal leerlingen bedraagt negentien.

Buitenland.

BOMBARDEMENTEN OP JAPANSE BASES.

Geallieerde bommenwerpers vlogen Maandag over de gehele lengte van het gevechtsgebied in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan en wierpen 224 ton aan bommen op 4 Japanse sterkten: Vila, Salamaua, Bairoko en Ambon. Vijandelijke vliegtuigen deden geen poging tot onderschepping. De zwaarste bommenladingen werden geworpen op de gebieden van Salamaua en Vila, waarschijnlijk de volgende grote doelen in de opmars naar de grote vijandelijke basis Rabaul op Nieuw Brittannië.

Opeenvolgende formaties van Liberators ronkten boven Salamaua en wierpen 103 ton aan bommen binnen 40 minuten. Een hevig afweervuur begroette de eerste golven doch toen de laatste het doelgebied verliet waren vliegveld, stad en haven verduisterd door rookwolken van branden en ontploffingen. Liberator bommenwerpers deden samen met middelzware bommenwerpers onder dekking van Wildcats twee aanvallen op het vliegveld van Vila waarbij 63 ton aan bommen geworpen werd en grote branden werden gesticht. Het was de hevigste aanval, welke tot nu toe gedaan werd op het vliegveld van het eiland Kolombangara, een der weinige overgebleven sterktepunten van den vijand in de Centrale Salomonseilanden.

Aan de overzijde van de Kula Golf deden torpedo- en duikbommenwerpers 22 ton aan bommen neerregenen op het gehavende droogdok en de haven van Bairoko op 16 kilometer ten Noorden van Munda. 3000 Kilometer verder naar het Westen deden Liberator bommenwerpers in „grote sterkte" een nachtelijke aanval op Ambon, de vroegere Nederlandse vlootbasis op het eiland van dezelfde naam.

36 Ton aan bommen werd geworpen; de branden en ontploffingen waren vele kilometers ver zichtbaar. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 10.8).

COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt: „Spoorwissels te San Giovanni werden in de nacht van 8 op 9 Augustus aangevallen door Halifax en Liberator bommenwerpers van de Royal Airforce. Voltreffers werden ook geplaatst op het gebied van de aanlegplaatsen voor het veer. Van deze en andere verrichtingen werd geen onzer vliegtuigen vermist" (Cairo, (AP) 10.8).

WAT DEED RIBBENTROP IN ROME?

De briefschrijver van Dagens Nyheter (Stockholm) meldt van de Zwitserse grens, dat de Italianen niets weten van besprekingen, die Ribbentrop en Duitse militaire en staathuishoudkundige specialisten in Rome zouden hebben gehouden. De briefschrijver zeide, dat hij van betrouwbare bron vernomen had, dat Ribbentrop en Italiaanse betrokkenen onderhandeld hadden over het verzoek van Italië om de Italiaanse troepen uit Frankrijk en de Balkan te mogen terugtrekken, evenals de Italiaanse arbeiders uit Duitsland. Verder zouden de Italianen en de Duitsers uit Zuid- en Midden-Italië vertrekken, hetgeen door de Duitsers zou worden toegezegd mits deze gebieden niet den geallieerden wierden overgegeven voor gebruik als bases. De Duitsers zouden erop staan, dat de Po in hun macht zoude blijven (Stockholm, (AP) 10.8).

DOOR STRUBBELINGEN TOT UITEINDELIJKE ORDE.

Onze correspondent te New York schrijft:

De berichten over de onrusten in Detroit en de staking van de mijnwerkers kunnen den buitenstaander een verkeerde indruk geven van de strijdlust van het volk van de Verenigde Staten. En toch is hier niemand onder degenen, die de tekenen des tijds verstaat, die zich ongerust maakt. Iedereen weet, dat alles op zijn pootjes terecht zal komen. Of zoals Vader Cats pleegde te zeggen: „Alles sal rech kom".

De oorlogstoestand, de mobilisatie, de geweldige ontwikkeling van de industrie, de verplaatsingen van grote delen van de bevolking komen allen tezamen neer op een geweldige sociale omwenteling. Wij weten nu uit ervaring dat zulke sociale processen altijd met horten en stoten gepaard gaan.

Mensen verliezen hun geduld en springen uit de band. Wij Nederlanders kunnen hiervan meepraten. Verleden jaar in Augustus dreigde er een staking van onze zeelieden. Curaçao weet ook van moeilijkheden mee te praten. Waren wij een ogenblik in twijfel ten aanzien van de vaderlandse gezindheid onzer zeelieden en van hunne bereidwilligheid om voor ûunne en onze vrijheid te strijden. Neen. Bij ons heerste geen twijfel ten aanzien van dit punt.

Het bleek alleen niet zo eenvoudig te zijn om de lonen en vooral de huisvesting, voeding en alle overige omstandigheden waaronder de zeelieden werken aan te passen aan redelijke eisen. Onze organisatie was gecompliceerd, rederijen hadden een woordje mee te spreken en maakten hiervan degelijk gebruik. Daarnaast heeft de Regering een uitgebreid apparaat voor het besturen van de koopvaardij in het leven geroepen. Het was niet zo eenvoudig alles onder een hoedje te brengen. Ieder vocht voor zijne eigen opvatting waarvan hij meende, dat zij de beste was. En toch is het gelukt om alles weer in het reine te brengen, onze vloot heeft sedert dien weer goed gefunctioneerd.

Zo zal het ook gaan met de Noordamerikaanse industrie. De geest is in de grond genomen goed en men zal dus deze moeilijkheden die uitsluitend van voorbijgaanden aard zijn, overwinnen. En toch valt er uit deze strubbelingen iets te leren, voor ons allen. Voor de Verenigde Staten, voor Nederland en voor alle Verenigde Landen. Indien wij de volle kracht van een volk willen mobiliseren, dan moeten wij er voor zorgen, dat op redelijke wijze met rechtmatige belangen en met de inzichten met alle groepen der bevolking rekening gehouden moet worden. Rome heeft hierop reeds eerder gewezen. De lessen van de Heilige Vaders leren ons de leer van de sociale gerechtigheid. Dit is de eerste voorwaarde waaraan wij moeten voldoen om de volle krachtige kracht van een natie ter ontwikkeling te brengen. Dit betekent niet dat er geen orde en geen discipline moet zijn. Het tegendeel is waar. Het is weer een eigenaardig verschijnsel, dat het wederom de Katholieken zijn die ook deze kant van de zaak aan de orde stellen. Ondervonden verworpenheid aan regelen is wederom een wezenlijk bestanddeel van de Katholieke opvattingen.

En thans terugkomende tot de toestanden in de Verenigde Staten geven wij ons er in de eerste plaats rekenschap van dat wij niet pessimistisch behoeven te zijn. Bedenken wij een ogenblik. Wie bombardeert in Duitsland, wie bombardeert in het Verre Oosten, wie heeft in Mei bijna 8000 vliegtuigen gebouwd. Wie is bezig een leger van 10 millioen man te organiseren. De Verenigde Staten.

Zo zijn er talloze argumenten die ons leren, dat wij ons niet moeten laten beïnvloeden door oppervlakkige indrukken, maar dat wij uiteindelijk moeten oordelen naar de uiteindelijke feiten. De uiteindelijke feiten zijn geruststellend en meer dan dat. Het Noordamerikaanse volk pleegt een zaak die het ter hand neemt, tot een goed einde te brengen. Zo zal het ook ditmaal zijn.

vrezen.

MUTATIE IN HET ITALIAANSE CABINET.

Radio-Rome deelde mede, dat Bruno Fornscari is afgetreden als Minister van Binnenlandse Zaken in de Badoglio-regering. Hij werd vervangen door Senator Umberto Ricci (Londen, (AP) 10.8).

UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— Mgr. John R. McDonald is tot Bisschop van Peterborough gewijd in de cathedraal van St. Ninian te Antigonish, N.S.

— Een aantal Canadese Oblaten zijn uit Québec vertrokken voor missiearbeid in de Republiek Haïti. Momenteel kunnen er geen Franse priesters naar Haïti komen en van Canada uit trekken thans Frans-sprekende paters naar Haïti.

Zoals men zich herinnert is kort geleden ook Mgr. Louis Collignon O.M. I. uit Canada tot Bisschop van Cayes (Haïti) benoemd.

— In Abessinië worden de Italiaanse missionarissen langzamerhand vervangen door Engelse paters en zusters uit Brits Oost Afrika.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Radio-Marokko zeide, dat volgens het geheime Duitse radiostation „Atlantique", het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken reeds uit Berlijn verwijderd is.

Bombay: Gisteren was het een jaar geleden, dat Gandhi en andere leiders van de Congres Partij gevangen werden gezet. De dag ging voorbij zonder bijzondere voorvallen. Er werden enkele arrestaties gedaan.

— **Londen:** De „Daily Exchange" eist, dat Rome opnieuw zal worden gebombardeerd. Het blad verklaarde: „Wij moeten den Italianen in hun hoofdstad er aan herinneren, dat de noodzaak om een beslissing van Badoglio af te dwingen voor hen nog dringender is dan voor ons.

— **Londen:** Radio-Moskou meldt, dat twee Russische Generaals gesneuveld zijn. Het zijn Generaal Apenseko, 51 jaar oud, die werd gedood bij Belgorod en Generaal-Majoor Gurtyev, een der helden van Stalingrad, die werd gedood in de gevechten om Orel.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué, gelijk uitgezonden door de radio van Rome, meldde, dat het Geallieerde offensief op Sicilië voortduurt met een machtige steun van luchtmacht en vloot. Men gaf toe, dat de Duitse en Italiaanse troepen, niettegenstaande de krachtige weerstand, enkele stellingen moesten ontruimen.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Officieel wordt medegedeeld, dat Pedara genomen is door het 8e leger.**

— **Tsjungking:** Een Japanse aanval op de Chinese stellingen dicht bij de grens van Hongkong werd afgeslagen met „belangrijke verliezen" voor de indringers.

— **Genève:** „Journal de Genève" meldt, dat het Hoofd van het Zwitserse Bureau voor Zwitserse Politieke Departement heeft zowel aan Vichy als Berlijn om de reden hiervan gevraagd.

Men haat hen overal.

Een Nederlander, die uit Nederland ontsnapt is en in Amerika is aangekomen, heeft onlangs, via WRUL, aan zijn landgenoten het een en ander over zijn vlucht medegedeeld.

Nadat wij Nederland verlaten hadden, en door België in Frankrijk waren aangekomen, hadden wij met vele moeilijkheden te kampen, vertelde hij. In de eerste plaats het voedselvraagstuk. In Frankrijk was het nog veel lastiger om aan eten te komen dan in Nederland. Na ongeveer tien dagen zonder eten te hebben rondgezworven, steeds op zoek naar een speciaal persoon, die ter plaatse zeer goed bekend moest zijn, ons verder behulpzaam zou kunnen wezen, en wiens huis ons tot in biezonderheden was beschreven, werden we op een goede dag ergens in bezet Frankrijkaangehouden door een gendarme.

Hij vroeg ons of wij reizigers waren. Wij bevestigden zijn vraag, aangezien het op een grote autoweg was en wij wandelden. Het was voor hem duidelijk, dat we er niet ergens in de buurt woonden. Hierop vroeg hij ons waar we naar toe wilden of moesten. Aangezien wij van het standpunt waren uitgegaan niemand te vertrouwen, deelden we hem mede, dat we naar de Ortscommandantur moesten van een grote plaats een eind verder op.

„Waar zijn jullie papieren?" vroeg hij ons.

Wij hadden geen papieren, en toonden hem enige paperassen, die we in onze zak hadden. Hij kon er niet wijs uit worden, en vroeg: „Welke nationaliteit hebben jullie?" Wij antwoordden hem: Duits, in de hoop, dat hij bang zou zijn en ons zou laten gaan. Maar het tegendeel was juist. Zijn gezicht leek op een donderbui. In de buurt was een klein huisje en dat bleek het huisje te zijn waarnaar we juist hadden lopen zoeken.

De familie kwam naar buiten om te kijken wat er gaande was. De man had gedurende de laatste oorlog in Duitsland in krijgsgevangenschap gezeten, en kon Duits spreken. Daarom vroeg de gendarme hèm of de papieren in orde waren. Voor dezen zelfden man had ik een introductiebrief van een anderen Fransman, daar de ex-krijgsgevangene ons verder zou kunnen helpen, en ons de beste route kon aanwijzen. Ik trachtte, den man deze brief in handen te spelen, zonder dat de gendarme het zou zien. En dit gelukte ook. Maar onze vriend ging ter plaatse de brief openen en lezen, waarop de gendarme hem vroeg: „Wat is dat?"

Ik scheurde den man de brief uit handen en begon hem te vernietigen. Maar...... onze vriend, de „ex-krijgsgevangene", had genoeg gezien, en zei tot onze grote verbazing: „Het is in orde, Pierre, laat ze maar binnenkomen."

De donderbui van den gendarme verdween als bij toverslag en maakte plaats voor het mooiste weer van de wereld. Hij zei: „Ik weet wel wat jullie zijn, jullie zijn Raf-vliegers en willen weer terug naar Engeland." Wij vertelden hem wat we werkelijk waren. Intussen werden we in het huisje van den ex-krijgsgevangene gebracht, en getracteerd op koffie en zo.

Na zo een anderhalf uur te hebben gepraat, vroegen ze of wij geen honger hadden. Op onze bevestiging, werd ons het volgende gezegd: „Wij brengen jullie nu naar een bos hier in de buurt, en tegen twaalf uur, als ik driemaal fluit komen jullie te voorschijn, en komen dan naar mijn huis; dan zal mijn vrouw het eten gereed hebben."

De baas keek om het hoekje van de deur, en floot den gendarme ,die inmiddels weer zijn post hervat had, wij kregen het veiligheidsteken en werden overgebracht naar het bos. Om twaalf uur hoorden we het afgesproken fluitsignaal, kwamen uit het bos te voorschijn, en gingen naar de woning. Hier hadden die eenvoudige mensen een koningsmaal voor ons klaargemaakt. Twee konijnen, macaroni, rijst ,wijn en koffie! Wij waren zó ontroerd, dat we nauwelijks een woord konden uitbrengen.

Twee uren hebben we zitten eten... toen plotseling, vloog de deur open en de gendarme kwam naar binnen. „Gauw, kom mee", zei hij. Wij vlogen achter hem aan met de gedachte, dat er iets mis was. De reden was echter, dat hij een auto van een goeden Fransen patriot had aangehouden.

Het was een kleine bestelwagen. De deuren achterin werden geopend, wij werden erin gestopt...... en voort ging het naar de volgende grote plaats. Dit scheelde ons een afstand van 100 kilometer, die we niet hadden te lopen.

Nederlanders, gaarne zou ik u de namen van deze mensen willen noemen, maar aangezien dit op het ogenblik nog te gevaarlijk is, zullen we dit nog een korte tijd moeten uitstellen; maar spoedig zullen ook deze stille helden worden geëerd.

Een ander verhaal van de hulp, die geboden wordt door het Franse volk (om u te bewijzen, dat het niet zo is als onze bladen in Nederland onder de druk van de Nazies schrijven), is het volgende:

Nadat wij de demarcatielijn hadden gepasseerd, en wel drie keer aangezien we van onze koers waren afgeraakt, werden we in het toenmalige onbezette Frankrijk gearresteerd, en overgebracht naar de gevangenis. Hier hadden we een verschrikkelijke tijd te doorstaan. De uitspraak van de autoriteiten luidde: Of in de gevangenis voor de duur van de oorlog, of terug naar het land waar ze vandaan kwamen. Dit was natuurlijk bezet Frankrijk, en dat zou voor ons de kogel kunnen betekenen. Toch hebben we dit gekozen, aangezien we als volgt oordelen: eenmaal in de gevangenis, komen we er niet meer uit en kunnen dan misschien tot ver na de oorlog nog zitten. Indien ze ons terugsturen naar het bezette Frankrijk, hebben we een kans om te ontvluchten.

Wij werden dus op transport gesteld naar de demarcatielijn, met twee Franse gendarmes als begeleiders.

Eerst hebben wij getracht deze gendarmes om te kopen, hetgeen ons echter niet gelukte. Daarna trachtten wij te ontdekken, wat voor soort mensen bij ons in de coupé zaten. Al heel gauw bleek, dat dit goede patriotten waren. Zij legden ons uit, hoe ver we nog van de demarcatielijn waren, en deelden ons mede, dat de enige kans op ontsnapping was, uit de trein te springen. Hiermede hebben ze ons geholpen door een gesprek te beginnen met de gendarmes die in de zijgang stonden — natuurlijk om hun aandacht af te leiden, en door te trachten hen naar het andere einde van de wagon te lokken. Ondertussen waren wij zo nu en dan eens naar de w.c. gelopen (wat de gendarmes zich waarschijnlijk zeer goed konden indenken, gezien de positie waarin wij verkeerden).

Op een gegeven ogenblik waren we alleen in de w.c. en de gendarmes waren in een zwaar gesprek gewikkeld met onze Franse vrienden, en schenen ons volkomen te zijn vergeten.

Het was voor ons ook de hoogste tijd geworden, want de trein naderde reeds het door den Duitsers bezette gebied; wij konden reeds de eerste stad waar de motten waren, van de trein uit zeer goed zien. De afstand was ongeveer één tot anderhalve kilometer.

„Nu of nooit was onze gedachte. De deur werd opengesmeten, en zonder verder nadenken sprongen wij uit de trein. Ik was de tweede die sprong, en het was niet bepaald een aangename gewaarwording. Ik zag de wielen van de trein aan mijn zijde, en die leken grote messen.

Veel tijd om over deze dingen na te denken had ik niet, alleen weet ik, dat ik op een gegeven ogenblik met mijn hoofd in het grint stond, en stekende pijn voelde. Wij sprongen op en renden over de spoorlijn, sprongen of liever gezegd rolden over een heg, en kwamen in een aardappelveld terecht. Dit was een open vlakte, maar we moesten deze oversteken — daar was niets aan te doen. Zes of zeven keer ben ik over de kop geduikeld want mijn voeten verdwenen bijna geheel in de omgeploegde grond.

Eindelijk kwamen we in de kreupelhout; hier hebben wij elkaar weer opgezocht, en we zijn daar gebleven tot het zo goed als donker was. Ik was vrij ernstig gewond aan mijn hoofd, en voelde mij niet erg lekker.

's Avonds zijn wij weer verder gegaan, en hebben een priester in onbezet Frankrijk opgezocht. Deze geestelijke heeft ons verbonden en geholpen. Van het weinige eten, dat hij had, heeft hij ons een deel gegeven, en dat ging er in als koek.

Hier zijn wij een dag gebleven om uit te rusten. Natuurlijk hadden wij hem onze plannen medegedeeld, en hij vertelde ons welke wegen wij hadden te volgen, en bij wie we eventueel steun konden vinden. Alles werd door hem uitgeduid op een kliene schets, op de achterzijde van een enveloppe.

Hieruit ziet u dat het in Frankrijk hetzelfde is als in ons land. De geestelijkheid en trouwens iedere fatsoenlijke Fransman tracht te helpen waar hij kan, als het tegen den Duitsers gaat.

In het begin hadden wij ons voorgedaan als Duitsers, in de hoop, dat het vluchten ons dan gemakkelijker zou afgaan, maar al gauw zijn we van dat plan teruggekomen, aangezien er, waar ook ter wereld, massa's en massa's mensen klaar staan om je te helpen als het voor den geallieërden is, en tegen den Duitsers.

Dit was zelfs het geval in Spanje. Ook daar werd ons eens in ons gezicht gezegd, toen we een café binnenkwamen, „Geen Duitsers hier, Duitsers eruit," want Spanje moet voor 80% niets van de Duitsers hebben. Dit was reeds zo aan het eind van 1941 en het begin van 1942. Tot April 1942 ben ik in Spanje geweest, en heb ik het land doorkruist van het Noorden tot het Zuiden, en van het Oosten tot het Westen, maar de Spanjaarden moeten in hun hart niets van de Duitsers hebben. En op het ogenblik, nu de geallieërden sterker zijn dan ooit, zullen zeker vele eieren voor hun geld kiezen.

(Varende Hollander).

Staten van Curaçao.

Vergadering op Donderdag, den 12n. Augustus 1943, des avonds te 8 uur.

SUPPLEMENT AGENDA :

12. Ontwerp-landsverordening houdende eenige van het Curaçaosch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering afwijkende bepalingen (gewijzigd ontwerp) (1943—1944—18; 1942—1943—47).
13. Rede van den Heer Eman over toestanden op Aruba.

De Griffier,
2474 G. J. FERGUSON.

Wij ontvingen.

TWEE NIEUWE BOEKEN VAN JACQUES MARITAIN.

Jacques Maritain is ons geen onbekende meer. Deze fijnzinnige figuur uit de omgeving van den groten Léon Bloy — dien Professor Veraart blijkens zijn opmerkingen in zijn stuk over het gezantschap bij den Paus [Amigoe van 30 Juni jl.] niet weet te begrijpen — publiceert in de Vereenigde Staten met grote energie. Bovendien neemt hij deel aan het intellectuele leven in New York, houdt hij lezingen en doceert hij aan de Franse hoogeschool, die uitgeweken Fransen in de plaats van een Inlichtingenbureau in New York hebben opgezet om reclame te maken voor de Franse cultuur. Thans zijn weer enkele geschriften van hem verschenen:

Twilight of Civilization, uitgegeven door Sheed & Ward, New York, $ 1.50, in het Engels, en Christianisme et Democratie, uitgegeven door La Maison Française, eveneens te New York, in het Frans geschreven.

Beide werken behandelen hetzelfde onderwerp, doch zijn lang na elkaar geschreven. Het eerste is een vooroorlogs product. Het is een lezing, die Maritain in Februari 1939 in Parijs gehouden heeft. Het tweede is geschreven in de zomer van 1942. De schrijver zegt, dat hij ook in zijn lezing niets heeft behoeven te veranderen, behoudens enkele kleinigheden om het geheel up to date te maken. Maritains taal is de klare taal van den wijsgeer en wie het idioom van deze taal kent, leest Maritains boeken met gretigheid. Voor vele anderen zijn ze wellicht wat te zwaar, behalve het Franse boek, dat meer in populaire trant gehouden is. Kern van beide boeken is de stelling, dat de wereld uit het evenwicht geslagen is, doordat een anthropocentriciteit in de plaats werd gesteld van de theocentriciteit, een stelling welke de Amigoelezers zich nog herinneren uit de artikelen, welke „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 6 t/m 9 Januari en 3 en 4 Maart 1943 van Maritains hand gepubliceerd heeft. De enige oplossing ligt van de hand: het evenwicht herstellen om terug te gaan naar God. Maritain, een bekeerde Jood, was optimist toen hij zijn thans in druk verschenen lezing hield in Parijs, hij was het nog in 1942 toen hij zijn „Christianisme et Démocratie" schreef in ballingschap, omdat hij de blijdschap kent van Gods kinderen, die nimmer wanhopen. Deze beide boeken, die zich niet in politieke sym- of antipathieën verliezen, zijn witte raven temidden van de zwermen boeken, die over na-oorlogse ordening verschijnen en wier schrijvers veelal schijnen te denken, dat economische ordening het eind van alle ellende en het begin van het tweede Paradijs is. Sommigen zal Maritains uitgesproken Fransgezindheid niet aangenaam zijn — uit beide werken krijgt men de indruk dat Maritain aan Frankrijk een grote rol toekent bij de na-oorlogse wederopbouw — de geschiedenis kon zich hier toch wel eens herhalen, hoe somber de huidige geschiedenis van Frankrijk op het ogenblik ook zij.

ARUBA

POLITIEBERICHTEN.

Het wederrechtelijk doden van een haan.

Als verdacht van poging tot verkrachting zijn door de Recherche aangehouden en voor onderzoek aan het politiebureau te Oranjestad in bewaring gesteld, de 17-jarige D.A. en de 17-jarige P.J.T.

Deze jongelieden zijn intussen voor den Substituut Officier van Justitie geleid en op dien last in het huis van bewaring in voorarrest gesteld.

Terzake het doden van haar toebehorende haan heeft aangifte gedaan de 45-jarige koopvrouw B. B., contra de haar bekende I. L. echtgenote van J. L.

Namens het departement van Openbare werken, heeft de 45-jarige opzichter H. K. aangifte gedaan van diefstal van een autoband, welke van een kleine vrachtauto van genoemd departement is weggenomen. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

Er had een lichte aanrijding plaats in de B.v.d. Veen Zeppenfeldtstraat tussen huurauto genummerd 196-H en een militaire truck genummerd 451-D, respectievelijk bestuurd door I. M. en E.F. De schade aan beide motorrijtuigen was zeer gering terwijl geen persoonlijke ongelukken plaats vonden.

Een patrouille constateerde dat bij de taxi standplaats aan de Lago-weg een volkoploop plaats had, welke zijn oorzaak vond in het feit, dat een zeeman zou zijn beroofd door een taxichauffeur. Is voor onderzoek overgegeven aan de recherche.

De vrouwspersoon W. G. kwam aan de wacht assistentie vragen, daar 2 haar bekende dronken manspersonen in haar woning op Ceroe Kadoesji No. 88 waren binnen gedrongen en de meubels overhoop hadden gegooid. Als de daders noemde zij V.M. en A.W. Bij aankomst van de patrouille bleken de daders te zijn verdwenen.

Er werd aan de wacht gemeld, dat in de Village een huis in brand stond. De motorspuit is onmiddellijk volledig bemand uitgerukt en is de brand met de kleine tank geblust. Het bleek, dat de inwoners bij het verlaten van het perceel een petroleumstel hadden laten branden, waardoor brand was ontstaan in de keuken. Behalve de keuken is de rest van het houten huisje gespaard gebleven. De bewoner is genaamd I. E.

Door een constructiemaatschappij alhier werd kennis gegeven van vermoedelijke valsheid in geschrifte. Nadat in verband hiermede een onderzoek was ingesteld werd als verdachte aangehouden een manspersoon, genaamd C. S., die erkende door het plaatsen van vals ehandtekening op een piBeft plaatsen van valse andtekenigen op een andere naam couponboekjes te hebben verkregen.

Door den manspersoon C. W. werd aangifte gedaan van diefstal van twee flessen sterke drank uit een motorrijtuig, dat hij geparkeerd had in de hoofdstraat van St. Nicolaas. Korte tijd later zag hij, dat in een zijstraatje een drietal mannen bezig waren met zich te goed te doen aan de door hem vermiste drank, waarop aangifte bij de politie volgde. De drie mannen werden aangehouden, terwijl van het gebeurde P. V. werd opgemaakt.

Door den manspersoon O.W.F.S. werd aangifte gedaan van mishandeling, gepleegd door een zekeren T.A. Deze zou aangever met een fles op het hoofd hebben geslagen, waardoor aangever zodanig werd verwond, dat hij zich onder geneeskundige behandeling moest stellen.

Aangifte van diefstal werd gedaan door E. G. Deze verklaarde, dat van een hem in eigendom toebehorend vierwielig motorrijtuig, dat onbeheerd te Santa Cruz stond, de banden en enkele andere onderdelen werden weggehaald.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 10 Aug.:

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur tel. 353.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Gelijns, tel. 246, Hotel CPIM.

Dok Afdeling: Egge ,tel. 431.

Biljartclub „Asiento"; Biljartwedstrijd Asiento — Holland: Door onvoorziene omstandigheden kan de B-groep-avond op Donderdag as. niet doorgaan en wordt verplaatst naar Dinsdag, 10 Augustus. De B-groep-spelers, die zijn aangeschreven, worden verzocht hedenavond aanwezig te zijn op de tijden, waarop zij zijn aangeschreven.

Biljartvereniging „Holland" Attentie leden. De wedstrijden van Donderdagavond zijn verzet op Dinsdagavond 10 Augustus, d.i. de B-groep. Omtrent de wedstrijden voor Vrijdagavond zullen wij u nader berichten.

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat op de hieronder genoemde dagen gelegenheid bestaat tot kostelooze koepokinenting; in het gebouw van de Transportcolonne van het Roode Kruis op Mundo Nobo.

DINSDAG	10 AUGUSTUS	VAN 10 — 11 UUR V.M.
DONDERDAG	12 „	„ 10 — 11 UUR V.M.
DINSDAG	17 „	„ 10 — 11 UUR V.m.
DONDERDAG	19 „	„ 10 — 11 UUR V.M.

De Directeur voornoemd
Dr. W. M. BONNE.
2469